

Zicht vanuit de stadstuin op de vernieuwde leefkeuken achterin de burgerwoning van Rik en Chantal. **De kamerhoge harmonicadeur tussen de keuken en de tuin kan helemaal open.** Ideaal als je het aperitief op het houten terras neemt en later, als het wat frisser wordt, voor het diner weer naar de keuken verhuist. Zwarte stoelen 'Butterfly' of 'BKF'.

Toen Rik en Chantal hier dertig jaar geleden introkken, was het huis dringend aan een herstelverbouwing toe. Bij deze renovatie konden ze voluit voor hun droom gaan: een huis en tuin die je met open ramen ontvangen.

TEKST KARIN DE RIDDER FOTO'S STEFANIE DE NEVE

STAPPENPLAN

De keuken is opgedeeld in twee delen: een sobere, wat industrieel aandoende werkruimte en een strakke wand van wit gelakt MDF, waarachter een zee van opbergruimte schuilgaat. **De zwarte handvatten van gemoffeld metaal doorbreken de strakke look van de wand.** **HIERNAAST** De borden aan de muur komen van Astier de Villate in Parijs ofwel van John Derrion in New York, twee steden waar Chantal vaak komt voor de modedcollecties van haar winkel Step by Step in Antwerpen.

R

Rik en Chantal hadden dit huis al eens verbouwd, in 1983 namelijk, toen ze deze burgerwoning in de buurt van het stadspark en de Leien net hadden gekocht. Toen ging elk weekend en elk vrij moment dat ze hadden naar het bewoonbaar maken van het verwaarloosde pand. Ruimte na ruimte maakten ze leefbaar. En nu, zoveel decennia later, volgde deel twee van de werken. Chantal: "Toen we in de jaren 80 met de renovatie begonnen, stortte de achterbouw volledig in. We herstelden hem zo goed en zo kwaad als het ging in zijn oorspronkelijk staat, namelijk volledig gesloten en met nog een opdeling tussen de keuken en eetkamer, wat beide ruimtes heel smal maakte." Deze keer was het plan: de ruimte helemaal openwerken en in de achtergevel een grote glazen schuifdeur plaatsen, zodat ze optimaal konden genieten van hun prachtige stadstuin. En zo geschiedde. Chantal: "We hadden dit al veel eerder moeten doen, ook al was het behoorlijk ingrijpend en hebben we zelfs een jaar lang ergens anders moeten wonen."

HOEKJE AF

Dat had alles te maken met het feit dat het plafond van de keuken lager kwam dan in de rest van de gelijkvloerse verdieping, en eerst gelijkgetrokken moest worden voor het nieuwe schuifraam geplaatst kon worden. Tijdens die ingreep moest de badkamer, die erboven lag, eraan geloven. En dat had dan weer gevolgen voor het sanitair en de verwarming in dit achterste deel van het huis. Samen met architect Jens, een vriend van hun zoon, tekenden Rik en Chantal hun nieuwe keuken: een vloer

van marmer (terrazo granito), aan de ene kant een werkblad van zwarte leisteen en aan de andere kant een grote kastenwand van gelakt mdf, met handvatten in hetzelfde gemoffelde metaal als de ramen om de strakke kastenwand te doorbreken. Ze behielden ook elementen uit de vorige keuken, zoals het professionele fornuis en de dampkap. Chantal: "Anders had het plaatje te veel geklopt. Voor mij hoeft het niet zo clean, er mag best een hoek af zijn." Ook de tafel en de stoelen zijn de oorspronkelijke, maar ze kregen een make-over die beter bij de nieuwe sfeer van de keuken past. De felgekleurde Arne Jacobsen-stoelen kregen een laagje lak in een zachte tint en de wit gelakte tafel van Claire Bataille kreeg een beuken blad. Nog persoonlijker is de wand waar Chantal een mooie collage maakt met haar verzameling bordjes. Die brengt ze mee uit porseleinenwinkel Astier de Villate in Parijs of die van John Derrion in New York. De glazen harmonicadeur kan volledig open, zodat het in de zomer in de keuken lijkt alsof je buiten zit.

ZOMERHUIS-WINTERHUIS

In de twee andere kamers in enfilade werd deze keer alles bij het oude gelaten. Het zijn twee gezellige vertrekken met houten vloeren (de middelste kreeg lang geleden al een nieuwe vloer in de stijl van de voorste kamer) en een eigenzinnige mix van vintage, design en kunst die het koppel verzamelt. Zoals twee oude fauteuultjes die ze op de kop tikten in een brocantezaak en opnieuw lieten bekleden, een grote vitrinekast met een collage van vazen en een schilderij uit de jaren 70 van beeldend kunstenaar Gilbert Swimberghe, waar ze al tijdens de vernissage als een blok voor vielen. In de kamer aan de straatkant heerst een intiemere sfeer. Hier trekt de sofa van Patricia Urquiola meteen de aandacht. Je kunt er languit in neer ploffen en genieten van een avondje tv-kijken of lezen. Zo heeft dit huis de perfecte dag-avondverdeling. Overdag voelt de achterbouw aan als een zomerhuis waar de grens tussen binnen en buiten vervaagt. 's avonds trek je je terug in de knusse middelste en voorste kamer. Voor elk wat wils, de hele dag lang!

www.jensvanzele.be

HIERNAAST De witte kastenwand, die een volledige muur van de leefkeuken beslaat, is aan de linkerkant opengewerkt. Handig om de spullen die je graag snel bij de hand hebt - een blocnote, de kookboeken van het moment, wat kleingeld... - in te bewaren. **Dat open rek werd bewust niet in het midden voorzien om de continuïteit van de strakke wand niet te verstoren.**

De achterbouw kun je zien als een zomerhuis, terwijl de woning zelf de intieme sfeer van een winterhuis uitstraalt

Naast de oude vitrinekast met een collectie vazen waarmee Chantal telkens een nieuwe collage maakt, staat een vintage staanlamp. Daarachter hangt een kunstwerk van Gilbert Swimberghe. **De witte muren zijn het ideale canvas voor deze eigenzinnige mix van kunst en design. HIERNAAST** In de middelste van de drie kamers in enfilade kwam er dertig jaar geleden al **een nieuwe houten vloer in dezelfde stijl als die van de ruimte aan de straatkant**. Onlangs werd hij nog eens volledig opgeschuurd. Deze vintage fauteuiltjes van een Belgische meubelmaker komen van een brocantezaak en werden na aankoop opnieuw gestoffeerd. Krukje van bij Magazyn in Antwerpen.